

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændringer i lov om støtte til nybygning af fiskerfartøjer m. v.

(Første behandling findes i tidenden sp. 710, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 149).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Formanden: Sammen med denne sag foretages den følgende sag på dagsordenen, nemlig:

Anden behandling af forslag til lov om ændringer i lov om oprettelse af et kreditinstitut for fiskerierhvervet.

(Første behandling findes i tidenden sp. 710, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 149).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagenes tekst og spørgsmålet om deres overgang til tredje behandling sættes til forhandling under eet.

Udvalgets ordfører (Johs. E. Larsen): Udvalget har på grundlag af en række oplysninger, det har indhentet, drøftet såvel omfanget som udnyttelsen af de finansieringsmuligheder, der gennem den bestående lovgivning er til rådighed for fiskerierhvervet. I denne forbindelse blev også det spørgsmål rejst, om det ville være betimeligt at få oprettet en kreditforening for dansk fiskeri, men man fandt — alle forhold taget i betragtning — at det ikke er muligt at realisere en sådan tanke indenfor en overskuelig årrække.

Forslaget til lov om ændringer i lov om oprettelse af et kreditinstitut for fiskerierhvervet har fået tilslutning fra hele udvalget, som herefter indstiller lovforslaget til vedtagelse uforandret.

Derimod er det ikke lykkedes under udvalgsarbejdet af nå til enighed om forslaget til lov om ændringer i lov om støtte til nybygning af fiskerfartøjer m. v. Et flertal, socialdemokratiets, venstres og det radikale venstres medlemmer af udvalget, indstiller lovforslaget til vedtagelse uforandret,

medens et mindretal, det konservative folkepartis medlemmer, ikke har kunnet tilslutte sig lovforslaget.

Jeg skal med disse bemærkninger anbefale de to lovforslag, der her er til behandling, til vedtagelse uforandret.

Gideon: Som jeg udtalte ved første behandling af disse to lovforslag, kan der ikke være nogen tvivl om, at fiskerierhvervet er det erhverv, der gennemgående har vanskeligst ved at blive finansieret på sædvanlig måde, ad de veje, som i almindelighed står åbne for andre erhverv, og heri må man sikkert finde en af de væsentligste årsager til, at man, som det nu er sket gennem mange år, har set sig nødsaget til at afbøde virkningerne heraf ved at lade det offentlige i en vis udstrækning træde til som långiver. Det er sket dels gennem den i 1932 oprettede fiskeribank, forsåvidt angår den prioritering, som ellers finder sted gennem kreditforeninger, dels, forsåvidt angår sekundære og andre lån, gennem loven om støtte til nybygning af fiskerfartøjer. Disse to love supplerer derfor så at sige hinanden.

Naturligvis ser vi helst denne udlånsvirksomhed foretaget ad privat vej, forsåvidt en sådan mulighed foreligger, og vi har derfor også været meget interesseret i at få nærmere undersøgt, om der var muligheder for at få oprettet en særlig kreditforening for fiskerierhvervet. Jeg har imidlertid fra første færd ikke lagt skjul på, at jeg ikke havde nogen tiltro til, at der forelå nogen mulighed herfor, i hvert fald ikke for tiden eller i den nærmeste fremtid, og de oplysninger, vi har fået under udvalgsarbejdet, og de drøftelser, vi der har haft, har tilfulde vist rigtigheden heraf.

Som det fremgår af udvalgets betænkning, er det fra alle sider erkendt, at man må se bort fra en sådan mulighed, i hvert fald indtil videre. Jeg skal ikke gå dybere ind herpå, men finder dog anledning til at anføre et par momenter, som tydeligt belyser de vanskeligheder, der er forbundet med oprettelsen af en sådan kreditforening.

For det første er der den omstændighed, at de her omhandlede lån har en ret kort løbetid, nemlig 6—15 år, og dette vil igen medføre, at de kasseobligationer, der skal